

Méltóságos Uram,

Nagy örömmel vettem Méltóságod
 folyó hó 24.-én kelt becses levelét.
 Igazán nagy megtisztetésnek veszem,
 hogy méltóztatik az én részem min-
 társaságomhoz ragaszkodni és úgy értem,
 hogy azt most más magamtól
 elhárítanom nem lehet és nem
 szabad. Bátorodom tehát kijelenteni,
 hogy mi helyt, most kérszítő"felben levő
 nagyobb dolgozatommal elrévítőre,
 ami járná: közepe és ható, teljes
 erővel nyilatkoz a munkánál,
 sőt az anyagot igyermek más addig
 is átérni, hogy a feldolgozás mód-
 jára néve javaslatot tehessek.
 Úgy tudom, hogy ez csak Dr. Weiss
 úr közreműködésével lehetséges, amit
 egyidejűleg neki is írtam.

G. eljárása épen nem lep meg, de
el vagyunk róla kétségbe, hogy utólag még
ő fog méltatlankodni.

Méltóságát böles megfontolásától
függ, vajjon már most méltóztatik-e
alvós úr ő excellenciájával a dolgot
az előmenyettel együtt megbenélni,
vagy akkor, ha már mostomban ten-
javaslatomat benmutatni.

G. levele képest az ügyemet méltó-
tatott nekem megfűldeni. Ezzel
vimműldöm, hátka még mitkés lehet
red.

A legmelyebb színtelleg

Mudapest, I. Kelemen utca 6

1910 november 28.-án

Méltóságod alváltatolgija

Eberhard